

SAATE

Lähetäjä: Sihteeristö

Vastaanottaja: Valmistelukunta

**Asia: Valmistelukunnan puheenjohtajiston raportti Eurooppa-neuvoston
puheenjohtajalle**

Valmistelukunnan jäsenille toimitetaan ohessa valmistelukunnan puheenjohtajiston raportti Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle.

**VALMISTELUKUNNAN PUHEENJOHTAJISTON
RAPORTTI
EUROOPPA-NEUVOSTON PUHEENJOHTAJALLE**

1. Euroopan tulevaisuutta käsittelevä valmistelukunta on saanut Laekenissa 14.–15. joulukuuta 2001 kokoontuneelta Eurooppa-neuvostolta saamansa toimeksiannon mukaisen tehtävänsä päätökseen ja esittää nyt Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle työnsä tulokset: ehdotuksen sopimukseksi Euroopan perustuslaista.
2. Laekenin julistuksen mukaisesti valmistelukunnan puheenjohtaja esitti tilanneselvitykset kesäkuussa 2002 (Sevilla), lokakuussa 2002 (Bryssel), joulukuussa 2002 (Kööpenhamina) ja huhtikuussa 2003 (Ateena) kokoontuneelle Eurooppa-neuvostolle. Hän esitteli sopimusehdotuksen I ja II osan Eurooppa-neuvostolle Thessalonikissa 20.6.2003: kyseisiä osia ei ole sen jälkeen muutettu. Sopimusehdotuksen III ja IV osat, joiden väliaikaiset versiot olivat saatavilla Thessalonikissa, on sen jälkeen viimeistelty, ja ne on nyt lisätty ehdotukseen.
3. Valmistelukunnan seitsemäntoista kuukautta kestänyt työskentely on näin saatu päätökseen. Liitteessä I on luettelo valmistelukunnan jäsenistä ja heidän sijaisistaan. He kokoontuivat täysistuntoon 26 kertaa (52 päivänä) ja kuuluivat 1800 puheenvuoroa. Lisäksi valmistelukunta perusti yksitoista työryhmää ja kolme pohdintaryhmää, joilla kullakin oli oma erityistehtävänsä. Ne kokoontuivat käsittelemään tiettyjä aiheita (jotka on lueteltu liitteessä II) ja antoivat suosituksia koko valmistelukunnalle. Valmistelukunnan jäsenet laativat myös 386 kirjallista esitystä koko valmistelukunnalle ja 773 esitystä työ- ja pohdintaryhmille.
4. Valmistelukunnan puheenjohtajisto, jonka jäsenet on lueteltu liitteessä I, kokoontui 50 kertaa ja toimitti valmistelukunnalle 52 esitystä. Puheenjohtajiston jäsenet toimivat liitteessä II lueteltujen työryhmien ja pohdintaryhmien puheenjohtajina ja esittivät niiden raportit valmistelukunnalle.

5. Valmistelukunta toimi täysin avoimesti: sen istunnot olivat avoimia yleisölle, ja kaikki sen viralliset asiakirjat olivat saatavilla valmistelukunnan www-sivuilla, joilla oli keskimäärin 47 000 kävijää kuukaudessa. Kesäkuussa 2003 kävijämäärä nousi 100 000:een. Lisäksi valmistelukunta teki lukuisia aloitteita, jotta mahdollisimman monet tahot voisivat osallistua sen työskentelyyn. Kansalaisjärjestöt, liike-elämän edustajat, akateemiset ja muut tahot toimittivat Laekenin julistuksen mukaisesti perustetulle keskustelufoorumille 1264 kannanottoa. Valmistelukunnan työskentelystä kiinnostuneiden eri ryhmien kanssa järjestettiin kokouksia. Näihin ryhmiin kuului kirkkoja ja uskonnollisia järjestöjä, erilaisia pohdintaryhmiä sekä paikallisten ja alueellisten järjestöjen edustajia ja kansalaisjärjestöjä. Lisäksi kesäkuussa 2002 järjestettiin erityinen kansalaisyhteiskuntaa käsitellyt täysistunto. Nuorten Eurooppa-valmistelukunnan istunto järjestettiin heinäkuussa 2002; sen puheenjohtajasta tuli myös valmistelukunnan työn tarkkailija.
6. Yksi valmistelukunnan työn onnistumisen tärkeä edellytys oli ehdokasvaltioista olevien valmistelukunnan jäsenten täysivaltainen asema. Laekenin julistuksen mukaisesti he osallistuivat täysimääräisesti valmistelukunnan työhön; valmistelukunta päätti mennä vielä pitemmälle, ja ehdokasvaltioiden jäsenten valitsema edustaja kutsuttiin osallistumaan kaikkiin puheenjohtajiston keskusteluihin. Samoin järjestettiin tulkkauspalvelut, jotta ehdokasvaltioiden jäsenet voisivat puhua valmistelukunnalle omalla kielellään. Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2002 tekemä päätös EU:n laajentumisesta sekä sen jälkeinen ratifiointiprosessi ehdokasvaltioissa korostavat näiden jo heti valmistelukunnan toiminnan alussa tehtyjen järjestelyjen merkitystä.
7. Valmistelukunnalle annettu tehtävä käsitti neljä EU:n tulevaisuutta koskevassa Nizzan julistuksessa mainittua aihetta, joita Laekenin Eurooppa-neuvosto käsitteli tarkemmin antamassaan toimeksiannossa. Valmistelukunta käsitteli ensimmäisissä kokouksissaan muun muassa toimivallanjakoa sekä unionin välineiden ja menettelyjen yksinkertaistamista. Näiden täysistuntokeskustelujen sekä ensimmäisen vaiheen työryhmien työskentelyn pohjalta valmistelukunta saattoi määrittellä lokakuussa 2002 selkeyden ja yksinkertaisuuden kannalta kaikkein asianmukaisimman sopimusrakenteen. Valmistelukunnan työn lopputuloksena päädyttiin nykyisten perussopimusten yhteensulauttamiseen ja tältä pohjalta laadittiin ehdotus

perustuslaiksi. Näin ollen Euroopan unionista tulee myös yksi ja ainoa oikeushenkilö. Tämä lähestymistapa sai valmistelukunnan jäsenten suuren osan kannatuksen. Näin valmistelukunta pääsi laajaan yhteisymmärrykseen koko neliosaisesta sopimustekstiehdotuksesta, joka toimitetaan Eurooppa-neuvostolle.

8. Valmistelukunta pääsi yhteisymmärrykseen siitä, että Euroopan unionin demokraattista luonnetta vahvistetaan merkittävästi. Tämä toteutuu uudessa perustuslaissa siten, että Euroopan parlamentin asemaa vahvistetaan huomattavasti, niiden alojen määrä kaksinkertaistuu, joihin sovelletaan yhteispäätösmenettelyä, josta tulee unionin normaali lainsäädäntömenettely, ja vastaavat menettelyt yksinkertaistuvat merkittävästi. Lisäksi on suunniteltu uusia mekanismeja, joiden avulla tiedon kulkua kansallisille parlamenteille parannetaan ja joilla nämä osallistuvat aiempaa enemmän unionin työskentelyyn, erityisesti lainsäädännön alalla. Unionin toimivaltaa on selkeytetty, luokiteltu ja vakautettu, ja unionin käyttämien oikeudellisten välineiden määrää on supistettu järjestelmän yleisen ymmärrettävyyden ja toiminnan tehokkuuden parantamiseksi sekä selvän eron tekemiseksi unionin ja jäsenvaltioiden aseman välillä.
9. Jotta unionin kolme keskeistä toimielintä voisivat mukautua laajentumisen haasteisiin, perustuslakiin on sisällytetty keinoja toimielinten vahvistamiseksi, siten että niiden keskinäinen tasapaino kuitenkin säilyy. Valmistelukunta uskoo, että näillä uudistuksilla tehostetaan huomattavasti unionin toimintaa.
10. Perustuslain II osa sisältää Nizzan Eurooppa-neuvostossa juhlallisesti julkistetun perusoikeuskirjan. Valmistelukunta totesi, että perusoikeuskirjan laatineen valmistelukunnan puheenjohtajiston alaisuudessa laaditut selitykset, jotka saatettiin ajan tasalle Eurooppa-valmistelukunnan puheenjohtajiston valvonnassa, ovat tärkeä väline perusoikeuskirjan tulkinnassa.
11. Valmistelukunta laati uudet pöytäkirjat, jotka koskevat kansallisten parlamenttien asemaa Euroopan unionissa ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista, sekä tarkat euroryhmää ja Euratomia koskevat pöytäkirjat. Se ei ryhtynyt tarkistamaan nykyisiin

sopimukseen liitettyjä pöytäkirjoja eikä näin ollen myöskään muotoilemaan IV-1 ja IV-2 artiklassa tarkoitettuja pöytäkirjoja; tämä tehtävä kuuluu hallitustenväliselle konferenssille. Tämän konferenssin tehtävänä on samoin laatia III-213 ja III-214 artiklassa tarkoitettut luettelot niistä jäsenvaltioista, jotka osallistuvat rakenneyhteistyöhön ja keskinäistä puolustusta koskevaan läheisempään yhteistyöhön, sekä varmistaa, että valmistelukunnan asiaa koskevassa julistuksessa esitetty pyyntö Euroopan ulkoisen toiminnan yksikön perustamisesta mahdollisimman pian käsitellään myönteisesti.

12. Eurooppa-neuvoston toivotaan kiinnittävän huomiota kahteen muuhun asiaan, joihin se ehkä haluaa puuttua. Ensinnäkin monet valmistelukunnan jäsenet vaativat pidemmälle menevää avoimuutta ja erityisesti sitä, että yleisöllä olisi lähtökohtaisesti oikeus tutustua kaikkiin asiakirjoihin. Perustuslakiehdotuksessa velvoitetaan kaikki toimielimet hyväksymään avoimuussäännöt. Näiden sääntöjen tavoitteita ja sitä, missä määrin asiakirjoihin tutustuminen voidaan sallia, on käsiteltävä myöhemmässä lainsäädännössä.
13. Jotkut valmistelukunnan jäsenet halusivat tarkastella uudelleen ja mahdollisesti ajanmukaistaa Euratom-sopimuksen määräyksiä, mutta valmistelukunta katsoi, ettei sillä ollut tähän valtuuksia (tai aikaa ja pätevyyttä). Euratomin tulevaisuus on siis asia, johon Eurooppa-neuvosto ehkä haluaa puuttua jossakin vaiheessa.
14. Muutamat valmistelukunnan jäsenet, jotka eivät kuitenkaan halunneet estää konsensusta, eivät kannattaneet perustuslakiehdotusta. Yksi neljän jäsenen ryhmä katsoi, että ehdotus ei vastaa asianmukaisella tavalla etenkin sitä Laekenin toimeksiannon osaa, joka koskee demokraattisen legitiimiyden lisäämistä. Tämän ryhmän eriävä mielipide, "Demokratioiden Eurooppa", on liitteessä III.
15. Muutamat muut valmistelukunnan jäsenet, jotka kannattivat laajasti perustuslakiehdotuksen tekstiä, olisivat kuitenkin pitäneet parempana suurempaa muutosta merkitsevää lähestymistapaa, varsinkin määränemistöpäätösten lisäämisen ja perustuslakiin tulevaisuudessa tehtävien muutosten hyväksymisessä sovellettavien menettelyjen osalta.

16. Valmistelukunta on kaikkien jäsentensä panoksen ja sitoutumisen ansiosta onnistunut viemään työnsä päätökseen ja laatimaan Thessalonikissa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston mukaan "hyvän perustan" hallitustenvälisen konferenssin aloittamiselle. Valmistelukunta toivoo, että syntynyt dynamiikka ja synteesi, josta se pääsi yksimielisyyteen asiaa pitkään ja huolellisesti tarkasteltuaan, säilytettäisiin hallitustenvälisessä konferenssissa.
17. Valmistelukunta on täyttänyt Laekenin Eurooppa-neuvoston sille antaman toimeksiannon ja valmistelukunnan olemassaolo lakkaa. Esitellessään ehdotuksen sopimukseksi Euroopan perustuslaista ja tämän raportin, puheenjohtajisto katsoo suorittaneensa tehtävänsä ja päättää työnsä.
18. Valmistelukunnan arkistoja säilytetään neuvoston pääsihteeristössä.

Valéry Giscard d'Estaing
Valmistelukunnan puheenjohtaja

Giuliano Amato
Varapuheenjohtaja

Jean-Luc Dehaene
Varapuheenjohtaja

John Kerr
Pääsihteeri

EUROOPPA-VALMISTELUKUNTA

JÄSENLUETTELO

PUHEENJOHTAJISTO

Valéry GISCARD d'ESTAING
Giuliano AMATO
Jean-Luc DEHAENE

Puheenjohtaja
Varapuheenjohtaja
Varapuheenjohtaja

PUHEENJOHTAJISTON MUUT JÄSENET

Michel BARNIER
John BRUTON
Henning CHRISTOPHERSEN
Alfonso DASTIS

Euroopan komission edustaja
Kansallisten parlamenttien edustaja
Puheenjohtajavaltio Tanskan edustaja
Puheenjohtajavaltio Espanjan edustaja
(maaliskuusta 2003)

Klaus HÄNSCH
Giorgos KATIFORIS

Euroopan parlamentin edustaja
Puheenjohtajavaltio Kreikan edustaja
(helmikuuhun 2003)

Iñigo MÉNDEZ DE VIGO
Ana PALACIO

Euroopan parlamentin edustaja
Puheenjohtajavaltio Espanjan edustaja
(maaliskuuhun 2003)

Giorgos PAPANDREOU

Puheenjohtajavaltio Kreikan edustaja
(helmikuusta 2003)

Gisela STUART
Antonio VITORINO
Alojz PETERLE

Kansallisten parlamenttien edustaja
Euroopan komission edustaja
Kutsuvieras

VALMISTELUKUNNAN JÄSENET

EUROOPAN PARLAMENTIN EDUSTAJAT

Jens-Peter BONDE (DK)
Elmar BROK (D)
Andrew Nicholas DUFF (UK)
Olivier DUHAMEL (F)
Klaus HÄNSCH (D)
Sylvia-Yvonne KAUFMANN (D)

Timothy KIRKHOPE (UK)
Alain LAMASSOURE (F)
Linda McAVAN (UK)
Hanja MAIJ-WEGGEN (NL)
Luís MARINHO (P)
Íñigo MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO (ES)
Cristiana MUSCARDINI (IT)
Antonio TAJANI (IT)
Anne VAN LANCKER (B)
Johannes VOGGENHUBER (ÖS)

KOMISSION EDUSTAJAT

Michel BARNIER

António VITORINO

JÄSENVALTIOIDEN EDUSTAJAT

MAA

BELGIA

Hallitus
Louis MICHEL

Kansallinen parlamentti
Karel DE GUCHT
Elio DI RUPO

TANSKA

Hallitus
Henning CHRISTOPHERSEN

Kansallinen parlamentti
Peter SKAARUP
Henrik DAM KRISTENSEN

SAKSA

Hallitus
Joschka FISCHER
Peter GLOTZin tilalle
marraskuussa 2002

Kansallinen parlamentti
Jürgen MEYER
Erwin TEUFEL

KREIKKA

Hallitus

Giorgos PAPANDREOU
Giorgos KATIFORISin tilalle
helmikuussa 2003

Kansallinen parlamentti

Paraskevas AVGERINOS
Marietta GIANNAKOU

ESPANJA

Hallitus

Alfonso DASTIS
Carlos BASTARRECHEn tilalle
varajäseneksi syyskuussa 2002,
Ana PALACIO:n tilalle jäseneksi
maaliskuussa 2003

Kansallinen parlamentti

Josep BORRELL
FONTELLES
Gabriel CISNEROS
LABORDA

RANSKA

Hallitus

Dominique de VILLEPIN
Pierre MOSCOVICIn tilalle
marraskuussa 2002

Kansallinen parlamentti

Pierre LEQUILLER
Alain BARRAUn tilalle
heinäkuussa 2002
Hubert HAENEL

IRLANTI

Hallitus

Dick ROCHE
Ray MacSHARRYn tilalle
heinäkuussa 2002

Kansallinen parlamentti

John BRUTON
Proinsias DE ROSSA

ITALIA

Hallitus

Gianfranco FINI

Kansallinen parlamentti

Marco FOLLINI
Lamberto DINI

LUXEMBURG

Hallitus

Jacques SANTER

Kansallinen parlamentti

Paul HELMINGER
Ben FAYOT

ALANKOMAAT

Hallitus
Gijs de VRIES
Hans van MIERLO on tilalle
lokakuussa 2002

Kansallinen parlamentti
René van der LINDEN
Frans TIMMERMANS

ITÄVALTA

Hallitus
Hannes FARNLEITNER

Kansallinen parlamentti
Caspar EINEM
Reinhard Eugen BÖSCH

PORTUGALI

Hallitus
Ernâni LOPES
João de VALLER on tilalle
toukokuussa 2002

Kansallinen parlamentti
Alberto COSTA
Eduarda AZEVEDO

SUOMI

Hallitus
Teija TIILIKAINEN

Kansallinen parlamentti
Kimmo KILJUNEN
Jari VILÉN
Matti VANHASEN on tilalle
toukokuussa 2003

RUOTSI

Hallitus
Lena HJELM-WALLÉN

Kansallinen parlamentti
Sören LEKBERG
Göran LENNMARKER

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Hallitus
Peter HAIN

Kansallinen parlamentti
Gisela STUART
David HEATHCOAT-AMORY

EHDOKASVALTIOIDEN EDUSTAJAT

MAA

Κύπρος/KYPROS

Hallitus
Michael ATTALIDES

Kansallinen parlamentti
Eleni MAVROU
Panayiotis DEMETRIOU

MALTA

Hallitus
Peter SERRACINO-INGLOTT

Kansallinen parlamentti
Michael FRENDU
Alfred SANT

MAGYARORSZÁG/ UNKARI

Hallitus
Péter BALÁZS
*János MARTONYIn tilalle
kesäkuussa 2002*

Kansallinen parlamentti
József SZÁJER
Pál VASTAGH

POLSKA/PUOLA

Hallitus
Danuta HÜBNER

Kansallinen parlamentti
Jozef OLEKSY
Edmund WITTBRODT

ROMÂNIA/ROMANIA

Hallitus
Hildegard Carola PUWAK

Kansallinen parlamentti
Alexandru ATHANASIU
*Liviu MAIORin tilalle
helmikuussa 2003*
Puiu HASOTTI

SLOVENSKO/SLOVAKIA

Hallitus
Ivan KORČOK
*Ján FIGELin tilalle
marraskuussa 2002*

Kansallinen parlamentti
Jan FIGEL
*Pavol HAMZIKin tilalle
lokakuussa 2002*
Irena BELOHORSKÁ

LATVIJA/LATVIA

Hallitus

Sandra KALNIETE
Roberts ZILEn tilalle
tammikuussa 2003

Kansallinen parlamentti

Rihards PIKS
Liene LIEPINA
Edvins INKĒNSin tilalle
tammikuussa 2003

EESTI/VIRO

Hallitus

Lennart MERI

Kansallinen parlamentti

Tunne KELAM
Rein LANG
Peeter REITZBERGin tilalle
huhtikuussa 2003

LIETUVA/LIETTUA

Hallitus

Rytis MARTIKONIS

Kansallinen parlamentti

Vytenis ANDRIUKAITIS
Algirdas GRICIUS
Alvydas MEDALINSKASin tilalle
joulukuussa 2002,
MEDALINSKAS Dalia KUTRAITE-
GIEDRAITIENEn tilalle varajäseneksi

България/BULGARIA

Hallitus

Meglana KUNEVA

Kansallinen parlamentti

Daniel VALCHEV
Nikolai MLADENOV

ČESKÁ REPUBLIKA/ TŠEKKI

Hallitus

Jan KOHOUT
Jan KAVANin tilalle
syyskuussa 2002

Kansallinen parlamentti

Jan ZAHRADIL
Josef ZIELENIEC

SLOVENIJA/SLOVENIA

Hallitus

Dimitrij RUPEL
Matjaz NAHTIGALin tilalle
tammikuussa 2003

Kansallinen parlamentti

Jelko KACIN
Slavko GABERin tilalle
tammikuussa 2003
Alojz PETERLE

TÜRQIYE/TURKKI

Hallitus

Abdullah GÜL
Yasar YAKISin tilalle
maaliskuussa 2003,
YAKIS Mesut YILMAZin tilalle
joulukuussa 2002

Kansallinen parlamentti

Zekeriya AKCAM
Ali TEKINin tilalle
joulukuussa 2002,
Kemal DERVIŞ
Ayfer YILMAZin tilalle
joulukuussa 2002

VARAJÄSENET

EUROOPAN PARLAMENTIN JÄSENET

William ABITBOL (F)
ALMEIDA GARRETT (P)
John CUSHNAHAN (IRL)
Lone DYBKJAER (DK)
Pervenche BERÈS (F)
Maria BERGER (ÖS)
Carlos CARNERO GONZÁLEZ (ES)
Neil MacCORMICK (UK)
Piia-Noora KAUPPI (FI)
Elena PACIOTTI (IT)
Luís QUEIRÓ (P)
Reinhard RACK (ÖS)
Esko SEPPÄNEN (FI)
The Earl of STOCKTON (UK)
Helle THORNING-SCHMIDT (DK)
Joachim WUERMEILING (D)

KOMISSION EDUSTAJA

David O'SULLIVAN

Paolo PONZANO

JÄSENVALTIOIDEN EDUSTAJAT

MAA

BELGIA

Hallitus
Pierre CHEVALIER

Kansallinen parlamentti
Danny PIETERS
Marie NAGY

TANSKA

Hallitus
Poul SCHLÜTER

Kansallinen parlamentti
Per DALGAARD
Niels HELVEG PETERSEN

SAKSA

Hallitus
Hans Martin BURY
Gunter PLEUGERin tilalle
marraskuussa 2002

Kansallinen parlamentti
Peter ALTMAIER
Wolfgang GERHARDS
Wolfgang SENFFin tilalle
maaliskuussa 2003

KREIKKA

Hallitus
Giorgos KATIFORIS
Panayiotis IOAKIMIDISin
tilalle helmikuussa 2003

Kansallinen parlamentti
Nikolaos
CONSTANTOPOULOS
Evripidis STILINIADIS

ESPANJA

Hallitus
Ana PALACIO
Alfonso DASTIS in tilalle
maaliskuussa 2003

Kansallinen parlamentti
Diego LÓPEZ GARRIDO
Alejandro MUÑOZ LONSO

RANSKA

Hallitus
Pascale ANDREANI
Pierre VIMONTin tilalle
elokuussa 2002

Kansallinen parlamentti
Jacques FLOCH
Anne-Marie IDRACin
tilalle heinäkuussa 2002
Robert BADINTER

IRLANTI

Hallitus
Bobby McDONAGH

Kansallinen parlamentti
Pat CAREY,
Martin CULLENin tilalle heinäkuussa 2002
John GORMLEY

ITALIA

Hallitus
Francesco E. SPERONI

Kansallinen parlamentti
Valdo SPINI
Filadelfio Guido BASILE

LUXEMBURG

Hallitus
Nicolas SCHMIT

Kansallinen parlamentti
Gaston GIBERYEN
Renée WAGENER

ALANKOMAAT

Hallitus
Thom de BRUIJN

Kansallinen parlamentti
Wim van EEKELEN
Jan Jacob van DIJK
Hans van BAALENin tilalle
lokakuussa 2002

ITÄVALTA

Hallitus
Gerhard TUSEK

Kansallinen parlamentti
Evelin LICHTENBERGER
Eduard MAINONI
Gerhard KURZMANNin tilalle
maaliskuussa 2003

PORTUGALI

Hallitus
Manuel LOBO ANTUNES

Kansallinen parlamentti
Guilherme d'OLIVEIRA MARTINS,
*Oswaldo de CASTRO*n tilalle kesäkuussa
2002
António NAZARÉ PEREIRA

SUOMI

Hallitus
Antti PELTOMÄKI

Kansallinen parlamentti
Hannu TAKKULA
Riitta KORHOSEN tilalle
toukokuussa 2003
Esko HELLE

RUOTSI

Hallitus
Sven-Olof PETERSSON
*Lena HALLENGREN*n tilalle
joulukuussa 2002

Kansallinen parlamentti
Kenneth KVIIST
Ingvar SVENSSON

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Hallitus
Baroness SCOTLAND OF ASTHAL

Kansallinen parlamentti
Lord TOMLINSON
Lord MACLENNAN OF
ROGART

EHDOKASVALTIOIDEN EDUSTAJAT

MAA

Κύπρος/KYPROS

Hallitus
Theophilos V. THEOPHILOU

Kansallinen parlamentti
Marios MATSAKIS
Androula VASSILIOU

MALTA

Hallitus
John INGUANEZ

Kansallinen parlamentti
Dolores CRISTINA
George VELLA

**MAGYARORSZÁG/
UNKARI**

Hallitus
Péter GOTTFRIED

Kansallinen parlamentti
András KELEMEN
István SZENT-IVÁNYI

POLSKA/PUOLA

Hallitus
Janusz TRZCIŃSKI

Kansallinen parlamentti
Marta FOGLER
Genowefa GRABOWSKA

ROMÂNIA/ROMANIA

Hallitus
Constantin ENE
Ion JINGAn tilalle
joulukuussa 2002

Kansallinen parlamentti
Péter ECKSTEIN-KOVACS
Adrian SEVERIN

SLOVENSKO/SLOVAKIA

Hallitus
Juraj MIGAŠ

Kansallinen parlamentti
Zuzana MARTINAKOVA
Frantisek SEBEJin tilalle
marraskuussa 2002
Boris ZALA
Olga KELTOSOVAn tilalle
marraskuussa 2002

LATVIJA/LATVIA

Hallitus
Roberts ZILE
Guntars KRASTSin tilalle
tammikuussa 2003

Kansallinen parlamentti
Guntars KRASTS
Maris SPRINDZUKSin tilalle
tammikuussa 2003
Arturs Krisjanis KARINS
Inese BIRZNIECEn tilalle
tammikuussa 2003

EESTI/VIRO

Hallitus
Henrik HOLOLEI

Kansallinen parlamentti
Liina TÕNISSON
Liia HÄNNIn tilalle
huhtikuussa 2003
Urmas REINSALU
Ülo TÄRNOOn tilalle
huhtikuussa 2003

LIETUVA/LIETTUA

Hallitus
Oskaras JUSYS

Kansallinen parlamentti
Gintautas ŠIVICKAS
Gediminas DALINKEVICIUSin tilalle
helmikuussa 2003,
DALINKEVICIUS
Rolandas PAVILIONISin tilalle
joulukuussa 2002
M. Eugenijus MALDEIKIS
Alvydas MEDALINSKASin tilalle
helmikuussa 2003

България/BULGARIA

Hallitus
Neli KUTSKOVA

Kansallinen parlamentti
Alexander ARABADJIEV
Nesrin UZUN

ČESKÁ REPUBLIKA/ TŠEKKI

Hallitus
Lenka Anna ROVNA
Jan KOHOUTin tilalle
syyskuussa 2002

Kansallinen parlamentti
Petr NEČAS
František KROUPA

SLOVENIJA/SLOVENIA

Hallitus
Janez LENARČIČ

Kansallinen parlamentti
Franc HORVAT
Danica SIMŠIČin tilalle
tammikuussa 2003
Mihael BREJC

TÜRQÍYE/TURKKI

Hallitus

Oğuz DEMIRALP
Nihat AKYOLin tilalle
elokuussa 2002

Kansallinen parlamentti

Ibrahim ÖZAL
Kürsat ESERin tilalle
joulukuussa 2002
Necdet BUDAK
A. Emre KOCAOGLUun tilalle
joulukuussa 2002

TARKKAILIJAT

Roger BRIESCH
Josef CHABERT
João CRAVINHO
Manfred DAMMEYER
Patrick DEWAEL
Nikiforos DIAMANDOUROS
(Jacob SÖDERMANin tilalle maaliskuussa 2003)
Claude DU GRANRUT
Göke Daniel FRERICHS
Emilio GABAGLIO
Georges JACOBS
Claudio MARTINI
Anne-Maria SIGMUND
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
(Eduardo ZAPLANAn tilalle helmikuussa 2003,
Eva-Riitta SIITONEN varajäsenenä
lokakuusta 2002)

Talous- ja sosiaalikomitea
Alueiden komitea
Euroopan työmarkkinaosapuolet
Alueiden komitea
Alueiden komitea
Euroopan oikeusasiamies

Alueiden komitea
Talous- ja sosiaalikomitea
Euroopan työmarkkinaosapuolet
Euroopan työmarkkinaosapuolet
Alueiden komitea
Talous- ja sosiaalikomitea
Alueiden komitea

SIHTEERISTÖ

Sir John KERR
Annalisa GIANNELLA

Pääsihteeri
Varapääsihteeri

Marta ARPIO SANTACRUZ
Hervé BRIBOSIA
Elisabeth GATEAU
María José MARTÍNEZ IGLESIAS
Guy MILTON
Kristin de PEYRON
Alain PIOTROWSKI
Alessandra SCHIAVO
Maryem van den HEUVEL

Agnieszka BARTOL
Nicole BUCHET
Clemens LADENBURGER
Nikolaus MEYER LANDRUT
Ricardo PASSOS
Alain PILETTE
Etienne de PONCINS
Walpurga SPECKBACHER

TYÖRYHMÄT

<u>Aihe</u>	<u>Puheenjohtaja</u>	<u>Raportti</u>
1. Toissijaisuus	Iñigo Mendez de Vigo	CONV 286/02 23.9.2002
2. Perusoikeuskirja	Antonio Vitorino	CONV 354/02 22.10.2002
3. Oikeushenkilöys	Varapuheenjohtaja Giuliano Amato	CONV 305/02 1.10.2002
4. Kansallisten parlamenttien asema	Gisela Stuart	CONV 353/02 22.10.2002
5. Täydentävä toimivalta	Henning Christophersen	CONV 375/1/02 4.11.2002
6. Talouden hallinto	Klaus Hänsch	CONV 357/02 21.10.2002
7. Ulkoinen toiminta	Varapuheenjohtaja Jean-Luc Dehaene	CONV 459/02 16.12.2002
8. Puolustus	Michel Barnier	CONV 461/02 16.12.2002
9. Yksinkertaistaminen	Varapuheenjohtaja Giuliano Amato	CONV 424/02 29.11.2002
10. Vapaus, turvallisuus ja oikeus	John Bruton	CONV 426/02 2.12.2002
11. Sosiaalinen Eurooppa	Giorgos Katiforis	CONV 516/1/03 4.2.2003

POHDINTARYHMÄT

1. Tuomioistuin	Antonio Vitorino	CONV 636/03 25.3.2003
2. Talousarviomenettely	Henning Christophersen	CONV 679/03 14.4.2003
3. Omat varat	Iñigo Mendez de Vigo	CONV 730/03 8.5.2003

Vaihtoehtoinen raportti

DEMOKRATIOIDEN EUROOPPA

Laekenin unohdetut tavoitteet

Valmistelukunnan jäsenenä emme voi hyväksyä ehdotusta Euroopan perustuslaiksi, sillä se ei täytä joulukuussa 2001 annetun Laekenin julistuksen vaatimuksia.

Laekenin julistuksen mukaan "**unionia on lähennettävä kansalaisiin**".

Se, että entistä enemmän päätöksentekovaltaa siirretään jäsenvaltioilta unionille rikosoikeusasioissa ja uusilla sisäpolitiikan aloilla, etäännyttää unionia kansalaisista.

Laekenin julistuksessa todetaan myös, että "**toimivallanjaosta on tehtävä avoimempi**".

Uusi jaetun toimivallan luokka ei kuitenkaan anna mitään takeita siitä, miten valta jaetaan, etenkin koska jäsenvaltiot eivät saa antaa säädöksiä kyseisillä aloilla, jos unioni on päättänyt toimia niillä.

Luxemburgissa sijaitseva EU:n tuomioistuin ratkaisee epäselvät tapaukset.

Laekenin julistuksen mukaan "**unioni on liian byrokraattinen**".

Perustuslakiehdotuksessa ei puututa 97 000 -sivuiseen yhteisön säännösten kokoelmaan, vaan siinä ehdotetaan uutta oikeudellista välinettä, "muuta kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävää säädöstä", jolla komissio, jota ei ole vaaleilla valittu, voi antaa sitovia lakeja.

Laekenin julistuksessa vaaditaan, että "**Euroopan unionin toimielimet ovat vähemmän raskaita ja jäykkiä**".

Perustuslaissa annetaan kuitenkin enemmän toimivaltaa kaikille olemassa oleville EU:n toimielimille, ja siinä luodaan puheenjohtajien Eurooppa, jossa poliitikot saavat enemmän työpaikkoja ja kansa vähemmän vaikutusvaltaa.

Laekenin julistuksessa korostetaan kansallisten parlamenttien asemaa, ja Nizzan sopimuksen mukaan "**olisi tarkasteltava niiden asemaa eurooppalaisissa rakenteissa**".

Kansalliset parlamentit menettävät vaikutusvaltaa suhteessa komissioon, Euroopan parlamenttiin ja neuvostoon. Parlamenteille ehdotettu uusi tehtävä toissijaisuusperiaatteen noudattamisen

"varmistamisessa" ei todellisuudessa ole muuta kuin pyyntö, jonka komissio voi jättää huomiotta.

Ainuttakaan toimivalta-alaa ei palauteta jäsenvaltioille.

Laekenin julistuksessa vaaditaan "**avoimempaa ja tehokkaampaa unionia**".

Perustuslaissa keskitetään entistä enemmän toimeenpano- ja budjettivaltaa EU:n toimielimille – juuri niille, joissa on ollut huonosta hallinnosta, tuhlailusta ja petoksista aiheutuneita toistuvia ja jatkuvia skandaaleja.

Laekenin julistuksessa viitataan mahdollisuuteen laatia perustuslaki: "**Lopuksi on kysyttävä, voivatko sopimusten yksinkertaistaminen ja niiden uusi järjestys aikanaan johtaa siihen, että unionille hyväksytään uusi perustuslaki.**"

Ehdotukseen siitä, että nykyiset hallitustenväliset sopimukset muutettaisiin uudeksi Euroopan perustuslaiksi, tartuttiin nopeasti, mutta mitään muuta tarjolla olevaa vaihtoehtoa tai tällaisen toimenpiteen pitkäaikaisia seurauksia ei tutkittu.

Lopuksi todettakoon, että Laekenin julistuksen keskeisenä tavoitteena oli **demokraattinen Eurooppa**.

Perustuslakiehdotuksessa luodaan uusi keskusjohtoinen Euroopan valtio, joka on entistä voimakkaampi ja etäisempi, jossa on entistä enemmän poliitikkoja ja byrokratiaa ja jossa kuilu hallitsijoiden ja hallittujen välillä on entistä syvempi.

Euratomin perustamissopimus otettiin mukaan perustuslakiin viime hetkellä ilman että millään työryhmällä olisi ollut aikaa tarkistaa sitä.

EU:n perustuslakia koskevaa ehdotusta ei laadittu tavanomaisia demokraattisia menetelmiä käyttäen

- Hakijamaita kohdeltiin puheenjohtajistossa tarkkailijoina, eikä niillä ollut todellista sananvaltaa.
- Vain kolme poliittista ryhmää oli edustettuna vaikutusvaltaisessa puheenjohtajistossa, joka laati kapeakatseisen tekstinsä.
- Jäseniltä evättiin oikeus käännettää muutosehdotuksensa, jotta ne olisi voitu jakaa keskustelua ja äänestystä varten.
- Valmistelukunnassa ei ollut jäseniä siitä väestön puolikkaasta, joka hylkäsi Maastrichtin sopimuksen Ranskassa ja Nizzan sopimuksen Irlannissa.
- Yhtään euroskeptikkaa tai eurorealistia ei päästetty tarkkailemaan puheenjohtajiston tai minkään sitä avustavan sihteeristön työtä tai osallistumaan siihen.

Giscard ei sallinut demokratiaa eikä tavanomaista äänestystä valmistelukunnassa.

Perustuslakiehdotus sotii kaikkia demokratian periaatteita vastaan. Haluamme paljon edustavammalta valmistelukunnalta uuden ehdotuksen, joka on sisällöltään ja menettelytavoiltaan demokraattinen.

Toimitamme seuraavat 15 kohtaa pääministeriemme ja muiden kansalaisten tarkasteltavaksi.

1. **DEMOKRATIOIDEN EUROOPPA:** Euroopan unionilla (EU) ei pidä olla perustuslakia. Sen sijaan Eurooppa tulisi rakentaa parlamenttien välisen yhteistoiminnan varaan Euroopan yhteistyösopimuksen avulla. Siten nykyisen Euroopan unionin tilalle syntyisi Demokratioiden Eurooppa (DE). Jos EU:lla pitää olla uusi nimi, sen olisi oltava Demokratioiden Eurooppa.
2. **KEVYEMPI SOPIMUS:** EU:n ja ETA:n kattavaa yhteisön nykyistä säännöstöä – yhteensä 97 000 sivua – tulee radikaalisti yksinkertaistaa. Painopiste tulee siirtää asioihin, jotka ylittävät valtioiden rajat ja joiden suhteen kansalliset parlamentit eivät itse voi tarpeeksi tehokkaasti toimia. Toissijaisuusperiaatetta koskevat päätökset tulee jättää kansallisten parlamenttien ratkaistaviksi.
3. **KAIKILLE DEMOKRATIOILLE AVOIN:** Demokratioiden Euroopan jäsenyyden tulee olla avoin Euroopan kaikille demokraattisille valtioille, jotka ovat allekirjoittaneet Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja noudattavat sitä sen kaikilta osin.
4. **YKSINKERTAISTETTU PÄÄTÖKSENTEKOMENETELMÄ:** Euroopan unionin nykyiset 30 erilaista päätöksentekotapaa on vähennettävä kahteen, eli lakeihin ja suosituksiin. Määräenemmistöpäätösten kohdalla edellytetään, että käsiteltävänä olevaa ehdotusta puoltaa 75 prosenttia kaikista äänistä, ellei toisin todeta.
5. **VETO-OIKEUS ENSISIJAISEN TÄRKEISSÄ KYSYMYKSISSÄ:** Lait astuvat voimaan vasta, kun ne ovat saaneet kansallisten parlamenttien hyväksynnän. Kansallisella parlamentilla on veto-oikeus sellaisessa asiassa, jota se pitää tärkeänä.
6. **YLEISET YDINKYSYMYKSET:** Lait koskevat yhteismarkkinoiden sääntöjä ja tiettyjä yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, joilla suojellaan työntekijöitä, kuluttajia, terveyttä, turvallisuutta ja ympäristöä. Muilla osa-alueilla Demokratioiden Euroopalla tulee olla valta jakaa suosituksia jäsenvaltioille, jotka voivat aina vapaasti ottaa käyttöön myös suosituksia korkeampia vaatimuksia.
7. **JOUSTAVA YHTEISTYÖ:** Demokratioiden Eurooppa voi yksimielisesti hyväksyä joustavan yhteistyön niiden valtioiden kohdalla, jotka haluavat tehdä tiiviimpää yhteistyötä. Demokratioiden Eurooppa tunnustaa myös muut yleiseurooppalaiset järjestöt, kuten Euroopan neuvoston, ja antaa niille tukensa.
8. **AVOIMUUS:** Päätöksentekoprosessien tulee olla avoin ja asiaan liittyvien asiakirjojen tulee olla helposti saatavilla, ellei määräenemmistöllä vahvisteta tästä poikkeamiseen oikeuttavaa pätevää syytä.
9. **SELKEÄ ÄÄNESTYS NEUVOSTOSSA:** Neuvostossa käytetään yksinkertaistettua äänestysjärjestelmää, jolloin kullakin jäsenvaltiolla on Demokratioiden Euroopan neuvostossa yksi ääni. Määräenemmistöpäätös edellyttää, että käytännössä yli puolet koko Demokratioiden Euroopan asukasluvusta on päätöksen takana.

10. KANSALLISET PARLAMENTIT VALITSEVAT KOMISSION: Kullakin kansallisella parlamentilla on oikeus valita oma edustajansa komissioon. Komission jäsen osallistuu asianomaisen kansallisen parlamentin Eurooppa-asioita valvovan valiokunnan toimintaan. Kansallisilla parlamenteilla on myös valta erottaa oma komission jäsenensä. Kansalliset parlamentit valitsevat komission puheenjohtajan. Kansalliset parlamentit päättävät myös vuosittaisesta lainsäädäntöohjelmasta, ja komissio toimii vastaavasti sihteeristönä neuvostolle ja kansallisille parlamenteille.
11. EI LAINSÄÄDÄNTÖVALTAA TUOMIOISTUIMELLE: Luxemburgissa sijaitsevan Euroopan tuomioistuimen oikeudellista toimintaa rajoitetaan, ja tuomioistuin noudattaa Euroopan ihmisoikeusyleissopimusta.
12. KUMPPANUUSSOPIMUKSET: Jäsenvaltiot ja Demokratioiden Eurooppa voivat solmia yhteisen edun mukaisia kumppanuussopimuksia muiden valtioiden tai valtioryhmien kanssa. Demokratioiden Eurooppa kunnioittaa kumppaneidensa parlamentaarista demokratiaa ja voi avustaa köyhimpiä maita taloudellisesti samalla kun se edistää vapaakauppasopimuksia.
13. TEHOKKAAMPI VALVONTA: Euroopan oikeusasiamiehellä, tilintarkastustuomioistuimella ja Euroopan ja kansallisten parlamenttien talousarvion valvontavaliokunnilla on oikeus saada halutessaan tutkittavakseen kaikki asiakirjat ja rahoitustilit.
14. KIELTEN TASA-ARVOISUUS: Lainsäädännössä kaikki Demokratioiden Euroopan viralliset kielet ovat tasa-arvoisia.
15. YHDISTYNEET KANSAKUNNAT: Demokratioiden Euroopalla ei ole omaa armeijaa. Rauhanturvaamiseen ja rauhanrakentamiseen sillä olisi aina oltava Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön valtuutus. Jäsenvaltioiden itsensä päätettäväksi jää, haluavatko ne osallistua yhteiseen NATO-puolustukseen, valita riippumattoman puolustuksen vai noudattaa puolueettomuuspolitiikkaa.

Teksti on seuraavien valmistelukunnan jäsenten ehdottama:

William Abitbol - (varajäsen) - Euroopan parlamentti

Jens-Peter Bonde - (jäsen) European parlamentti

Per Dalgaard - (varajäsen) Tanska - parlamentti

John Gormley - (varajäsen) Irlanti- parlamentti

David Heatcoat-Amory (jäsen) UK - parlamentti

Esko Seppänen (varajäsen) Euroopan parlamentti

Peter Skaarup - (jäsen) Tanska - parlamentti

Jan Zahradil - (jäsen) Tšekin tasavalta - parlamentti